

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2025/74/1268-B

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer], tegen de beslissing van de BSA-commissie van de Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen (hierna: verweerster) om aan appellant een negatief bindend studieadvies uit te brengen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) op 4 september 2025 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 20 augustus 2025. Op 4 september 2025 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft op 22 september 2025 een gesprek gevoerd met appellant. Er is geen schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 25 september 2025 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 4 november 2025. Appellant was hierbij aanwezig. Namens verweerster waren dr. N. van den Bogerd en dr. M.V. Milders aanwezig. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

Naar aanleiding van de behandeling van het beroep op 4 november 2025 heeft het College partijen verzocht nadere informatie aan te leveren. Appellant heeft diezelfde dag stukken ingediend, waarop verweerster op 6 november 2025 heeft gereageerd. Verweerster heeft op 4 november 2025 eveneens nadere informatie verstrekt, waarna appellant daarop schriftelijk heeft gereageerd op 6 november 2025. Het College heeft de aanvullende stukken en reacties betrokken bij de beoordeling van het beroep.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellant is op 1 september 2023 begonnen met de bacheloropleiding Psychologie. Hij heeft in het studiejaar 2023-2024 een uitgesteld studieadvies gekregen. Aan het einde van het studiejaar 2024-2025 heeft appellant 36 studiepunten (EC) uit het eerste leerjaar behaald. Appellant diende, om een negatief bindend studieadvies te ontlopen, 42 EC uit het eerste leerjaar te hebben behaald.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellant

Appellant stelt dat hem ten onrechte een negatief bindend studieadvies is verstrekt, omdat onvoldoende rekening is gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Appellant heeft ADHD waardoor hij in het algemeen moeite heeft met het vinden van een effectieve strategie om te studeren en in het bijzonder moeite had met het moeten herkennen van eerstejaars vakken terwijl hij ook tweedejaars vakken volgde. Appellant stelt dat hij in het eerste kwartaal vier vakken tegelijk volgde, wat leidde tot problemen met prioritering en planning.

Appellant voert aan dat hij de afgelopen twee jaar verschillende strategieën heeft geprobeerd om te studeren, waaronder het leren aan de hand van samenvattingen en het maken van digitale aantekeningen in Obsidian. Deze aanpak leverde volgens hem wisselende resultaten op. Appellant heeft daarom besloten om begeleiding te zoeken bij een studiecoach (Jouwscriptiecoach). Deze ondersteuning zal hem helpen een aanpak te ontwikkelen die aansluit bij zijn ADHD en die zal leiden tot structureel betere resultaten. Daarnaast is hij voornemens zijn studiemethode grondig te herzien door naast de pomodoro-techniek voortaan handgeschreven aantekeningen te maken en volledige hoofdstukken te bestuderen in plaats van enkel samenvattingen. Appellant ontdekte pas aan het einde van studiejaar 2024-2025 dat het intensief oefenen met tentamenmateriaal effectief was. Dit resulteerde in een voldoende voor het vak Psychopathologie, aldus appellant.

Appellant is in 2023 en een deel van 2024 behandeld door een psychiater en psycholoog. Vanwege financiële problemen heeft hij die behandeling moeten stopzetten. Appellant heeft documentatie, in de vorm van facturen, dat hij is behandeld in 2024. Die zal hij desgevraagd toesturen.

Daarnaast voert appellant aan dat er persoonlijke omstandigheden speelden. In het eerste semester woonde hij samen met zijn broer in een studio. Zijn broer werkte vooral vanuit huis, waardoor appellant weinig persoonlijke ruimte had en hij altijd buitenhuis zijn tijd moest doorbrengen. In de tweede periode is appellant verhuisd, wat ook een stresserende factor voor hem is geweest. Hij kon geen gebruik maken van een verhuisbedrijf en heeft alles zelf moeten verhuizen. Dat betekende dat hij meerdere keren heen en weer is gereisd.

De persoonlijke omstandigheden samen met het moeten combineren van vakken uit zowel het eerste als het tweede jaar en de constante druk om tentamens te halen, zorgden regelmatig voor demotivatie en verminderde studieprestaties. Ondanks deze omstandigheden vindt appellant dat hij heeft aangetoond dat hij in staat is om met de juiste methode en begeleiding tentamens te behalen. Hij is vastberaden om zijn studiemethode verder te verbeteren en heeft reeds stappen gezet door een studiecoach in te schakelen. Appellant hoopt daarom dat hij kan worden heringeschreven voor de opleiding Psychologie.

Op 4 november 2025 heeft appellant op verzoek van het College nadere informatie aangeleverd over zijn behandeling door een psycholoog. Daarbij heeft hij facturen en een verklaring van 20 juni 2024 van zijn behandelend psycholoog Pierre Rezus MSc over zijn ADHD-problematiek en de daarmee samenhangende studieproblemen overgelegd.

In reactie op de informatie die is toegestuurd door verweerster op 4 november 2025, stelt appellant dat hij niet op de hoogte was van de diensten die de VU aanbiedt ter ondersteuning bij studieproblemen. Hij geeft aan dat hij van deze diensten gebruik zal maken indien zijn beroep tegen het negatief bindend studieadvies wordt gehonoreerd.

Verder voert appellant aan dat hij regelmatig afspraken heeft gehad met zijn studieadviseur, waarvan hij bevestigingen van september 2024, januari 2025 en mei 2025 heeft overgelegd. Deze gesprekken waren volgens hem vooral gericht op zijn studievoortgang. De studieadviseur heeft hem niet gewezen op de ondersteunende diensten van de universiteit en ging er bovendien van uit dat appellant een vrijstelling voor het BSA zou krijgen. De belangrijkste uitkomst van de gesprekken was dat appellant zich moest richten op het afronden van de eerstejaarsvakken, aldus appellant.

Standpunt van verweerster

Verweerster blijft bij haar standpunt dat zij aan appellant terecht en op goede gronden een negatief bindend studieadvies heeft toegekend. Appellant heeft aan het einde van studiejaar 2024-2025, toen hij inmiddels twee jaar voor zijn huidige opleiding stond ingeschreven, 36 studiepunten uit het eerste leerjaar behaald en daarmee niet aan de BSA-norm van 42 studiepunten voldaan.

Op 30 juli 2025 heeft appellant een tweede verzoek om uitstel van het bindend studieadvies ingediend. Op 18 augustus 2025 heeft hij zijn standpunt nader toegelicht tijdens de hoorzitting met verweerster. In zijn verzoek en tijdens de hoorzitting heeft appellant verklaard dat hij het vereiste aantal van 42 EC niet heeft behaald wegens persoonlijke omstandigheden, te weten concentratieproblemen als gevolg van ADHD, verhuizing naar een andere woning en seizoensgebonden depressie.

Appellant heeft aangegeven dat ADHD de primaire oorzaak vormt van zijn studievertraging. Hoewel hem extra tijd is toegekend bij het afleggen van tentamens, stelt hij dat dit geen positief effect heeft gehad op zijn resultaten. Verweerster merkt op dat appellant gedurende twee studiejaar de gelegenheid heeft gehad om effectieve studiemethoden te ontwikkelen ondanks zijn ADHD-diagnose. Reeds in augustus 2024, bij de toewijzing van zijn eerste verzoek tot uitstel, is hem dringend geadviseerd contact op te nemen met de studieadviseurs. Dit advies is herhaald in de studievoortgangsbrieven van november 2024 en januari 2025. Desondanks heeft appellant slechts beperkt contact gezocht met de studieadviseurs en geen contact gehad met de studentenpsychologen. Hierdoor kon het programma onvoldoende ondersteunende maatregelen bieden om zijn studievoortgang te waarborgen.

Ten aanzien van de omstandigheid dat appellant gedurende het studiejaar is verhuisd naar een andere woning, stelt verweerster dat een verhuizing niet kwalificeert als "persoonlijke omstandigheden" in de zin van artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (Uitvoeringsregeling WHW). Verweerster heeft deze omstandigheid daarom niet meegewogen in de beoordeling van het geven van een bindend studieadvies.

Tijdens de hoorzitting met verweerster heeft appellant voorts aangevoerd dat seizoensgebonden depressie zijn studieprestaties heeft beïnvloed. Deze aandoening is echter niet klinisch vastgesteld. Verweerster constateert bovendien dat de studieresultaten gedurende het gehele jaar consistent zijn, waardoor een causaal verband niet aannemelijk is.

Verweerster heeft rekening gehouden met de verklaring van appellant dat hij stress ervaart door zijn studie, hetgeen kan duiden op een maximaal haalbaar resultaat van 36 EC in twee jaar. Tevens is meegewogen dat hij in het studiejaar 2024-2025 slechts beperkt contact heeft gehad met studieadviseurs, studentenpsychologen of andere begeleiders. Verweerster heeft geconcludeerd dat de aangevoerde omstandigheden deels niet kwalificeren als persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 2.1 Uitvoeringsregeling WHW en dat zij voor het overige onvoldoende causaal verband tonen met de studieresultaten.

Tijdens het schikkingsgesprek van 22 september 2025 heeft appellant voor het eerst verklaard dat hij in 2023 onder behandeling stond van een klinisch psycholoog antidepressiva voorgeschreven kreeg. Deze behandeling is in 2024 om financiële redenen gestaakt, waarna hij geen contact heeft gezocht met de studentenpsychologen, aldus verweerster.

Op verzoek van het College heeft verweerster op 4 november 2025 nadere stukken overgelegd over het uitstelverzoek van appellant met de bijbehorende documenten. Appellant heeft bij het eerste hoorgesprek niet aangekaart dat hij behandeling heeft gehad door een psycholoog. Bij zijn uitstelverzoek heeft hij wel documenten aangeleverd waaruit eerder contact met een klinisch psycholoog bleek, maar die verklaring zag op een eerder jaar, namelijk 2023. Op grond van die documentatie heeft verweerster geen verband gezien tussen de omstandigheden en het niet behalen van de norm in studiejaar 2024-2025.

In reactie op de nadere informatie die door appellant is aangeleverd op 4 november 2025, stelt verweerster dat de documenten dateren uit de periode april tot en met juli 2024 en daarom betrekking hebben op het studiejaar 2023-2024. Deze stukken verschaffen geen aanvullende informatie met betrekking tot het studiejaar 2024-2025. Verweerster stelt vast dat appellant onvoldoende bewijs heeft

geleverd dat hij gedurende het studiejaar 2024-2025 onder behandeling stond voor de door hem aangevoerde problematiek. Daarnaast heeft hij in dit studiejaar slechts beperkt contact gehad met studieadviseurs en geheel geen contact met de studentenpsycholoog. Verweester blijft daarom bij haar oorspronkelijke beslissing.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook overigens aan de daaraan wettelijk gestelde ontvankelijkheidseisen.

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of aan het eind van een volgend studiejaar in geval van persoonlijke omstandigheden, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

In artikel 2.1 lid 1 van het Uitvoeringsbesluit WHW is een opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het op grond van deze omstandigheden maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies is bovendien vereist dat er een causaal verband bestaat tussen de omstandigheden en de studievertraging. Het ligt voorts op de weg van de student om het bestaan van omstandigheden zoals bedoeld in het Uitvoeringsbesluit WHW, en het causale verband voldoende aannemelijk te maken.

In artikel 5.3 lid 1 van de Onderwijs- en Examenregeling bacheloropleiding Psychologie 2024-2025 (de OER) is bepaald dat aan het studieadvies dat aan het eind van het studiejaar wordt uitgebracht, een afwijzing met een bindend karakter wordt verbonden indien de student niet de norm voor een positief advies heeft behaald. Een advies blijft achterwege als de student aantoon niet aan de norm te hebben kunnen voldoen als gevolg van persoonlijke omstandigheden zoals omschreven in artikel 2.1 van het uitvoeringsbesluit WHW. De norm is beschreven in deel B. In artikel 14.1 lid 1 van deel B van de OER is bepaald dat een student om een positief studieadvies te krijgen, ten minste 42 EC van het eerste leerjaar moet hebben behaald aan het einde van het eerste jaar van inschrijving.

In artikel 5.4 lid 1 van de OER is bepaald dat het faculteitsbestuur geen afwijzing aan het studieadvies verbindt indien er sprake is van persoonlijke omstandigheden zoals bedoeld in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW, en de betrokken student als gevolg hiervan in redelijkheid niet kan worden geacht te hebben moeten voldoen aan de gestelde BSA-norm.

Het College volgt het standpunt van verweester dat de omstandigheden met betrekking tot zijn woonsituatie en verhuizing niet vallen onder de persoonlijke omstandigheden als vermeld onder a t/m h van artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW. Deze omstandigheden vallen evenmin onder de hardheidsclausule als bedoeld onder i. Deze bepaling is niet bedoeld om op die grond toch ontheffing te krijgen van het negatief bindend studieadvies.

Het College is voorts van oordeel dat appellant het causaal verband tussen de andere door hem aangevoerde persoonlijke omstandigheden en het niet behalen van de BSA-norm onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Voor het College staat op grond van de door appellant overgelegde stukken vast dat bij hem ADHD is vastgesteld, hetgeen ook door verweester wordt erkend. Naar het oordeel van het College heeft appellant echter onvoldoende aannemelijk gemaakt dat deze omstandigheden bepalend zijn geweest voor het niet voldoen aan de gestelde norm, nu hij in het studiejaar 2024-2025 geen begeleiding heeft gezocht voor zijn ADHD-problematiek. De overgelegde documenten over behandeling psycholoog zien uitsluitend op het studiejaar 2023-2024.

In 2024-2025 heeft appellant wel enkele malen contact gehad met een studieadviseur, maar daarbij is naar eigen zeggen niet gesproken over zijn psychische gesteldheid, ADHD-problematiek of mogelijke ondersteuning. Verweerder heeft zowel bij het eerdere uitstel van het BSA als bij de berichten over de beperkte studievoortgang appellant erop gewezen dat hij contact moest opnemen met een studieadviseur. Appellant had tijdens de gesprekken met de studieadviseur melding kunnen en moeten maken van persoonlijke omstandigheden die hem belemmerden om aan de norm te voldoen. Uit zijn (schriftelijke) reactie blijkt dat tijdens de bezoeken aan de studieadviseur niet is gesproken over de persoonlijke omstandigheden, waardoor verweerder deze bezoeken niet kon beschouwen als begeleiding die relevant is voor het al dan niet verlenen van uitstel van het bindend studieadvies.

Nu appellant na twee jaar studie onvoldoende studiepunten heeft behaald om aan de gestelde norm te voldoen en hij geen begeleiding heeft gezocht, anders dan het proberen van verschillende studietechnieken, kan het College zijn stelling dat de persoonlijke omstandigheden onvoldoende zijn meegewogen bij de beslissing van verweerder om geen verder uitstel van het bindend studieadvies te verlenen, niet volgen. Naar het oordeel van het College heeft verweerder in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen. Het hierboven overwogene leidt tot onderstaande uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 8 december 2025, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, dr. J.R. Hulst en prof. dr. J.J. Beishuizen, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepsschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.